

forurening, en pligt til at søge yderligere forurening eller overhængende fare for forurening afværget eller begrænset. Forhold og indretninger, som nævnt i bestemmelsen, skal forstås som anført i bemærkningerne til § 64 f ovenfor.

Som eksempel kan peges på den situation, hvor en olietank er væltet eller er ved at vælte. Den ansvarlige for forholdet vil i det tilfælde have pligt til at rejse tanken op eller forhindre, at tanken vælter. Et tilsvarende eksempel er, hvor et rør springer læk. Den ansvarlige har i den situation pligt til straks at søge lækagen tætnet eller få stillet en beholder under lækagen.

En sådan pligt har hidtil været forudsat i miljøbeskyttelseslovens § 71, stk. 2 og må da også antages at have fulgt af lovens forbud mod forurening af vand, jord og undergrund sammenholdt med kravet om genopretning af ulovlige forhold, jf. lovens hidtidige § 69, stk. 1, nr. 2; og den foreslåede § 64 m om afhjælpende foranstaltninger over for overhængende fare for forurening og forurening. Det skal dog bemærkes, at miljøbeskyttelsesloven § 71, stk. 2 ikke er strafbelagt, hvilket er tilfældet med den foreslåede § 64 g, jf. den foreslåede bestemmelse lovforslagets § 1, nr. 31 (om § 110, stk. 1, nr. 17).

En pligt til at afværge eller forebygge yderligere forurening eller fare for forurening, følger også af miljøansvarsdirektivet (artiklerne 5 og 6) for så vidt angår miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade.

Til § 64 h

Bestemmelsen definerer miljøskade, overhængende fare for miljøskade samt hvem, der kan anses som ansvarlig for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade. Den ansvarlige for en miljøskade skal forstås som forurenere defineret i § 64 d og § 64 e, hvis forureningen hidrører fra en erhvervs-mæssig aktivitet omfattet af miljøskadeloven.

Til § 64 i

Hvornår en negativ påvirkning kan antages at indebære en miljøskade, defineres i miljøskadeloven. Erhvervs-mæssig aktivitet defineres ligeledes i miljøskadeloven og skal ikke forveksles med begrebet erhvervs-mæssigt og offentligt øjemed, som beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 64 d. Det følger endelig af den foreslåede bestemmelse i miljøskadelovens § 59, at bestemmelsen omfatter forureninger efter den 30. april 2007.

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal træffe udtrykkelig afgørelse herom. Der skal dog ikke træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en

overhængende fare for en miljøskade, hvis der ikke er en adressat for afgørelsen, dvs. i de tilfælde, hvor det ikke kan fastslås, hvem den ansvarlige, der har forårsaget forureningen, er.

Indebærer forureningen en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som en forurener er ansvarlig for, skal sagen overdrages til miljøministeren (forventes delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet) og behandles efter bestemmelserne i miljøskadeloven.

Er det ikke tilfældet, skal sagen behandles efter de øvrige bestemmelser i dette kapitel og afgørelsen om, at der ikke foreligger en miljøskade vil således ligge implicit i sagens videre behandling. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 64 k, hvorefter en klageberettiget under visse betingelser kan kræve, at der træffes afgørelse.

Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at der ikke skal træffes afgørelse om, hvorvidt en forurening indebærer en miljøskade, hvor forurenere kan godtgøre, at 1) forureningen er forårsaget af tredjemand og er indtrådt til trods for, at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet, 2) forureningen er en følge af overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser over for forurening, som følge af forurenerens aktiviteter, eller 3) miljøskaden ikke skyldes den ansvarliges egen uforsvarlige adfærd, og at miljøskaden er forvoldt ved en udledning eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes uforsvarlig adfærd.

Af stk. 3, følger, at der ikke kan træffes afgørelse om, hvorvidt forureningen indebærer en overhængende fare for miljøskade, hvor forurenere kan godtgøre, at forureningen enten er forårsaget af en tredjemand eller er en følge af ufravigelige forskrifter (nr. 1 og 2 ovenfor).

Det fremgår heraf, at der heller ikke i alle tilfælde, hvor det er fastslået hvilken eller hvilke forurenere, der har forårsaget forureningen, og at forureningen indebærer en miljøskade eller en overhængende fare herfor, træffes afgørelse, om forureningens videre behandling efter miljøskadeloven. Hvor en af de ovenfor beskrevne ansvarsfrihedsgrunde finder anvendelse, skal sagen derfor ikke overdrages til miljøministeren (de statslige miljøcentre under Miljøministeriet) til fortsat behandling efter miljøskadeloven. Den eventuelt fortsatte behandling af sagen vil herefter ske efter reglerne i dette nye kapitel 8 a i loven.